Ч. 152. Неділя 21 (8) липня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть роау „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — З ради державної. — Уступлене корейского цісаря. — З'їзд царя з німецким цісарем. — З Туреччини.

Комісия буджетова ради державної на вчерашнім засіданю, по довшій дискусиї, в котрій взяв участь також п. мінїстер рільництва гр. Аверсперґ, приймила резолюциї кількох послів, дотикаючі підвисшеня меліорацийного фонду і зміни закона о меліорациях. Референтом для повної палати вибраний пос. Удржаль. — Комісия леґітимацийна відбула вчера перед полуднем засїданє, на котрім зверифікувала признані собі незапротестовані вибори. Відтак принято внесене пос. Сілінґера, аби особи, підписані на протесті против вибору пос. Бузека машиновим письмом, а не власноручно, переслухати що до того, чи дійстно годять ся на протест.

На вчерашнім засіданю палати послів подав президент до відомости вислїд виборів до комісий. З Галичини вибрані: до комісиї зелізничої: Стапиньский, Сьреднявский, Батталія, Колішер, Любомирский, Ствертня, Зеленевский, Король, Евг. Левицкий, Морачевский і Василько (з Буковини), — до войскової: Бомба, Рібенбавер, Ґольд, Козловский, Пастор, Петеленц, Шаєр, Колесса, Петрушевич, Ґрос, Лїберман, Лагодиньский, — до рільничої: Ольшевский, Кремпа, Добія, Фідлер, Лущкевич, Сикорский, Заморский, Бачиньский, Войнаровский, Онишкевич, Остапчук і Куницкий (із Шлезка), — до промислової: Ствертня, Млечко, Ґаль, Малаховский, Пастор, Павлушкевич, Сикорский, Цетрицкий, Ґабель, Диямaнд і Лукасевич (з Буковини), — до петицийної: Млечко, Менский, Стогандель, Венцек, Давидяк, Фолис, — до правничої: Рібенбавер, Яблоньский, Лазарский, Малаховский, Трильовский, Курилович, Лїберман, — до прасової: Стапиньский, Петеленц, Птась, Стояловский, Брайтер, — до комісиї належитостий скарбових: Бомба, Буяк, Чайковский, Лазарский, Конст. Левицкий, Штанд і Реґер, — до конституцийної: Рібенбавер, Бобржиньский, Левенштайн, Старжиньский, Олесницкий, Днїстряньский.

На вчерашнім засіданю палати послів вела ся дальша дискусия над буджетовою провізориєю. Промовляло кількох бесідників, між ними з руских послів др. Конст. Левицкий, котрий предложив жаданя Русинів. Пос. Крамарж говорив про австро-угорску угоду, а пос. Малік протестував против того, щоби до палати послів впроваджувано урядників, котрі мають списувати промови послів виголошувані в ненїмецких бесїдах. Засїданє перервано не покінчивши дискусиї, котра буде вести ся дальше нинї.

Як звістно, по росийско-японьскій війнї, Япанія забрала під свій протекторат Корею, запоручувши їй „независимість і повну автономію“. Однако японьска опіка так надоїлась Корейцям, що они по двох лїтах вислали депутацию з жалобами до нараджуючої ся тепер мирової конференциї в Газї. Депутациї конференция не приймила, але за те Японцї дуже скоро на неї відповіли, бо ось як доносять депешї приневолили они корейского цісаря до абдикациї. Іменно японьский амбасадор в Сеули, маркґраф Іто, що властиво править Корею, відбув з корейским цісарем нараду, по котрій появило ся письмо цісаря до корейского народа. В тім письмі цісар заявляє, що уступає з престола. За 44 лїт правлїня — каже цісар — постигали єго державу заєдно нещастя за нещастєм і то так великі, що він уважає за найвідповіднїйше уступити і віддати корону в руки наслїдника престола.

З Петербурга доносять: В тутешних двірских кругах говорять, що стріча нїмецкого цїсаря з царем, котрої проґраму тепер укладають, має відбути ся в перших днях вересня на широкім мори десь близько Ґданьска. З царем ма-

---

12)

Ґубернатор.

З росийского — Леонид Андреєва).

(Дальше).

— Убийство чи самобийство? Оногди рано знайдено на жовківскім гостинци трупа якогось молодого чоловіка, як показало ся, жида лїт около 16, з розбитою головою і повивертаними кошенями, мов би хтось шукав в них за грішми. Припускають, що то єсть Мошко Сруль Барiш, практикант склеповий, котрий вертав до своїх родичів в Камінцї струмиловий. Тета єго, Дора Шльомович зголосила, ся вчера на полициї і розповіла, що якіcь пахтярі з під Жовкви дали її знати, що знайшли єї сестрінця убитого на гостинци. Баріш був на службі у Львові, але тут єму якось не вело ся і Шльомовичева дала єму оногди 9 кор. на дорогу і згодивши якусь фіру вертаючу зі Львова виправила до родичів. Збвідки була тота фіра, на котру присїв ся єї сестрінець, она не знає. В справі сїй веде ся тепер слїдство.

— Прошу тебе, Петре Іличу — говорила ґубернаторова омлїваючим голосом, закриваючи очи великими, цинамоновоі краски повіками, а жовта напудрована шкіра звисала їй на щоках, як у леґавого пса. — Знаєш як зле з моїми нирками; Карльсбад для мене рішучо конечний.

— Чиж не можеш поїхати з дітьми без мене?

— Ах, нї, Pierre! Що говориш? Буду у вічнім неспокою о тебе. Прошу тебе дуже.

Не сказала, що може єї непокоїти, однако то легко можна було відгадати. Дуже здивувала ся, коли Петро Ілич радо згодив ся на виїзд, хоч не уважаючи на виїмкові обставини, досить було колись, що она его просить але він опирав ся і противив. Так було все.

„Атже то не буде трусливість — думав ґубернатор. — Чейже не я предкладав виїзд, а она може таки справді потребує лїчити ся. Жовта, як цитрина!.. Тамті же мають досить часу убити мене; колиж нїчого не зроблять, то тодї буде моя правда, а не їх. Тодї.. тодї подам ся до димісиї, виїду звідси раз на все і побудую взірцеву оранжерию.

Однако думаючи в той спосіб, не вірив нї в заграницю, нї в оранжерию. Для того то лиш може згодив ся на виїзд. Згодившиж ся забув сейчас майже о всїм, як колиб річ дотикала кого иншого, чужого. Незвичайно недбало забирав ся до написаня поданя; означував день, в котрім має єго написати, але пригадував єго собі доперва два днї по визначенім реченци; назначував другий раз і знов уперто забував. Ґубернаторова успокоєна постановою мужа, не натискала надто. Запізнила ся виїмково з замовленем осїнних тоалет, отже потребовала часу на їх викіньченє. Зізї не була також готова до дороги.

Серед мовчаливої пустки, котра окружила ґубернатора з хвилею, як перервала ся безіменна переписка, почав він відчувати, що щось не скінчило ся, щось, що можна було уважати немов би приговіркою до якогось тихого голосу, звучачого далеко. Того рода чувство відчуваємо в пустій комнатї, коли говорять за стїною, а слів не чути. Отже коли одержав лист — послїдний, спізнений — вхопив єго, немов би на него ждав від давна, дивуючись лише, що був замкнений у вузкій, хороший куверті з цьвітом незабудки на відворотній стороні. Лист не прийшов в день, як инші вкинені до скринки в день або в ночи. Принесла єго вечірня почта; вкинено єго одже недавно, ледве перед кількома годинами. Невеликий листок паперу, виглядав також гарно: мав на собі в горі синю незабудку. Лист писаний був письмом читкім, чистим, але рядки на краю закривлювали ся часто в долину, немов би та що писала не цїлком вірила в своє знане з правильного переношеня слів з рядка до рядку, отже зважала відповідним дописувати їх малими, чим раз більше обнижуючими ся буквами. Деколи, вже в деякім віддаленю від краю, передвиджуючи, що не змістить слова, починала завчасу висипати рядок в той спосіб, що ставав ся подібний до снїжної гори з котрої „гусаком“ з'їздять діти на санках, з найменшими на переді. Підписала ся: „Ґімназиястка“.

„Снив ся менї вчера ваш похорон, отже я постановила написати до вас, хоч то недобре, бо обиджаю тим нещастних робітників і дївчатка, які ви поубивали. Але ви також нещастний і заслугуючий на милосердиє чоловік, тому той лист пишу до вас. Снилось менї, що хоронено вас не в чорній домовинї, як старцїв і взагалі людий в старшім віцї, але в білій, по-

ють поїхати міністер двору, міністер маринарки і більша дружина. В слід за чуткою о з'їзді царя з цісарем розійшла ся й чутка о якімсь наміренім замаху на царя на мори. Говорять, що на фіньских водах добачено якісь дві підозріні лодки, котрі однак десь борзо щезли, коли зміркували що російскі власти морскі дістали о них вже якесь повідомлене і зарядили погоню за ними.

З Константинополя доносять, що російске посольство упімнуло ся у турецкого правительства, о останок торічної рати военного відшкодованя в сумі около 15.000 фунтів.

Висланий до Бітліс, анґлійский консуль у Вані, Діксон, і російский консуль, Шірков, вручили ґубернаторови з Трапезунту, Тагірови-паші, котрий приїхав до Бітліс на слідство, меморандум о положеню у бітлійскім вілєті, а тепер будуть вести дальше слідство в Мушу. Як зачувати вибухли непокої також і у Вані, але неправдою єсть мов би то збунтовані вірмени зловили тамошного намістника та повели з собою в гори.

Новинки.

Львів, дня 20-го липня 1907.

— **Іменованя і перенесеня.** Львівский висший суд краєвий іменував канцелістами: Дим. Юринця, ем. тит. вахмайстра жандарм. для Скалата; Мих. Кривокульского, ем. тит. вахм. жандарм. для Зборова; Ів. Точка, підофіц. рахунк. для Долини; В. Ціппера, підофіц. рахунк. для Яблонова; Теод. Грицеляка, підофіц. рахунк. для Судової Вишні; Йос. Дорфмана, підофіц. рахунк. для Камінки Стр.; Як. Харатана, підофіц. рахунк. для Солотвини; Фр. Козьола, вахм. жандармериї для Олеська; Л. Ферштендіґа, підофіц. рахунк. для Комарна; Ісаака Бльоксберґа, підофіц. рахунк. для Збаража; Йос. Крама, тит. команд. постер. жандарм. для Товстого; Як. Шпіґля, підофіц. рахунк. для Яворова; Петра Ковальчука, тит. команд. пост. жанд. для Краківця; Григ. Романова, тит. вахм. жанд. для Заболотова; Кар. Ґураля, тит. вахм. жандарм. для Богородчан; Кар. Попеля, підофіц. рахунк. для Перемишлян; Як. Кальбфуса, підофіц. рахунк. для Нижанкович; Мойс. Менкеса, підофіц. рахунк. для Калуша; — переніс офіциялів канцелярийних: Еміля Цепельовского з Перемишлян до Львова і Алекс. Шмідта із Зборова до Золочева; та канцелістів: Едв. Вебера із Скалата до Делятина; Димитр. Зибликевича з Нижанкович до Перемишля; Мих. Шлапака з Комарна до Долини; Вільг. Лябіннера із Солотвини до Янова; Ад. Моліна з Яблонова до Заставної; Фр. Ярославского з Янова до Бродів; Андр. Литвина з Богородчан до Радимна; Як. Щербиньского з Товстого до Радехова; Мих. Ясіньского із Заболотова до Калуша і Теод. Мельничука з Долини до Тернополя.

— **Дрібні вісти.** Виділ повітовий в Бережанах розписав конкурс на посаду окружного лікаря в Нараєві з платнею 1.000 К і додатком на поїздки 600 К з реченцем до 15 серпня. — Академія ветеринарії у Львові обходить завтра в неділю ювилей свого 25-літного єствованя. — П. Лев Сілецкий із Самбора зложив в академії рільничій у Відни послідний іспит з відзначенєм.— В Сокольниках під Львовом повісив ся в тамошнім арешті якийсь волоцюга, арештований за крадіж. Хто він був і звідки, не знати. — У Львові волочить ся по домах якийсь мантій, котрий каже, що уміє знаменито чистити плями на одіню. Коли єму удасть ся підійти когось і він дістане якесь одінє до вичищеня, то вичистить так, що властитель не то вже плями, але й самого одіня не побачить.

— **Конкурс.** Виділ руского товариства педаґоґічного розписує отсим конкурс на 3 посади учительок пятиклясової виділової школи дівочої ім. Шевченка з правом публичности і на одну посаду учительки школи вправ приватної женьской семінарії учительскої, удержуваної товариством, а іменно:

1. На одну посаду учительки, укваліфікованої до виділових шкіл з ґрупи III.

2. На одну посаду учительки з основним знанєм німецкого язика, кваліфікованої до виділових шкіл з ґрупи I.

3. На одну посаду учительки, кваліфікованої до науки францускогo язика в виділових школах.

4. На одну посаду учительки школи вправ з кваліфікацією до народних, зглядно виділових шкіл; пожадана єсть довша практика в заводі учительскім і условини до взірцевого веденя шкільних практик.

Обовязки: 20—24 годин тижднево науки.

Товариство дає стале винагороджене після умови, а по трех роках служби стабілїзує і запоручує ренту забезпечену всякими правними вимогами.

Поданя належить вносити до 15 серпня 1907 на руки Виділу руского товариства педаґоґічного у Львові, при ул. Сикстускій, ч. 47.

— **В гончарскій школї в Коломиї** начне ся шкільний рік дня 1-го вересня с. р. Условя принятя: 1. Укінчений 13-ий рік житя і фізична здібність до ремесла; 2. укінчена з добрим успіхом народна школа. Поданя з метрикою і послідним сьвідоцтвом шкільним треба вносити до „Дирекциї краєвої школи гончарскої в Коломиї“. При школї єсть інтернат, де убогі ученики замісцеві можуть дістати за невеликою оплатою ціле утримане. Принятий до інтернату мусить мати власну постіль.

— **Послови проф. Колессї** лучила ся у Відни прикра пригода. Вчера вечером спотикнув ся він на Ґрабені (одна із найголовнїйших улиць Відня, в самій середині міста близько церкви сьв Стефана) і упавши, звихнув собі сустав лївої лопатки. Товариство ратункове подало проф. Колессї першої помочи і він вернув відтак до свого помешканя.

— **Зливи і студінь.** Небо погнївало ся не лиш на наш край, але майже на цїлу середну Европу і мабуть хоче єї затопити. Зливні дощі падуть цїлими днями а холод настав такий, що радше нагадує нам пізну осінь як час жнив, коли буває найбільша спека. Особи, що вчера переїзджали через Стрий, розповідають, що в Сколівщині упали снїги. Поля і сїножати понад Днїстром стоять всюди під водою. котра сягає аж по шлях зелїзниції, через котрий поїзди їдуть з як найбільшою осторожностию. Звичайно о сій порі маємо жнива а сего року в многих сторонах нема о них ще анї бесїди.

У Відни була в середу около 5 години по полудни така туча, якої Віденцї ще не запамятали. Громи били на всї боки раз пораз і не по одному але по три й чотири нараз в ріжних сторонах міста а дощ, як пишуть віденьскі ґазети — лив ся дословно струями. О 6 год. так зачало страшно блискати, шуміти і гриміти і так страшно били громи, що здавало ся мов би вже настав конець сьвіта і надходив судний день, а дощ лив безнастанно аж до 8 год. вечером. Найбільше потерпіли західні части міста, що були близше осередка тучі. Вода плила улицями мов би величезними ріками і заливала в многих місцях пивницї і помешканя положені в сутеренах. На Гернальзі утопила ся якась сторожиха, котра видячи, що вода заливає єї помешкане, вбігла ратувати одїж; не могла вже вийти, бо вода єї залила. Син єї, шіснайцятьлїтний хлопець, побіг матери на поміч і утопив ся також. Повінь прибирала щораз більші розміри і не могучи вже міститися в каналах наливала ся до партерових помешкань, де доходила до пів метра висоти.

Великого спустошеня наробив хмаролом в Пецляйнсдорфі під Віднем. Там при улиці Ґерштгофера єсть філїя віденьского заведеня для знайдів. В однїй хвили вода залила се заведене а дїти, які там були, знайшли ся у великій небезпечности. Вода залила всї долїшні помешканя так, що сторожа пожарна завізвана на поміч мусїла дїти вікнами ратувати з помешканя; пізнїйше треба було в стїнах дїри вертїти, щоби воду випустити із комнат. В цїлій сій місцевости люди до пізна в ночи виносили цебриками воду із своїх помешкань і склепів, яка там підчас хмаролому набігла. В однім домі при ул. Найвальдеґ вода підмулила скляний павільон і він завалив ся та убив 5 коний і 7 свиний. На Сіверінґу звичайно дуже маленький потік прибув так дуже, що вода вхопила була тяжку брику разом з кіньми.

Около 7 год. вечером вдарив грім в вежу університетскої церкви але не наробив великої шкоди; лиш в помешканю сьвященика висадило всї шиби. В помешканю інспектора поліциї,

---

дібній до тих, в яких складають до гробу дївчат. Поліциянти несли домовину по улици Московскій, але не на раменах, а на головах. За домовиною ішли лише поліциянти, ваших же свояків не було; не було також нікого з публики. Навіть всї фіртки і вікна в домах, попри котрі переходив похоронний похід, заслонювали замкнені двері і віконниції як в ночи. Так мене то налякало, що я обудила ся і почала думати о тім, о чім тепер до Вас пишу. Здогадую ся, що імовірно нікого не маєте, хто би, коли помрете, заплакав по Вас. Люди, що Вас окружають, то затвердлі самолюби, лише о собі думають, отже коли Вас убють, будуть навіть раді з того, бо як менї здаєть ся, самі думають о посаді ґубернатора. Жени Вашої не знаю, але не гадаю, аби в кругах, пересяклих пустотою і погонию за утїхами можна було найти добрі і з серцем женщини. Ніхтож з честних людий за Вашою домовиною не пійде, бо ціле місто осуджує Вас за Вашу нелюдску діяльність щодо робітників, а чула я від одного з моїх знакомих, що коли би не бояли ся правительства, то навіть викинули би Вас з клюбу. Коли я подумала, що Ви самі — і без моїх слів — знаєте о тім всім, то зробилось менї незвичайно Вас жаль, як колиб я знала Вас лично. Я Вас бачила лише два рази: раз дуже давно, на улици Московскій, другий раз на нашім торжественнім закінченю року, коли Ви приїхали з архієреєм; але Ви імовірно того не памятаєте. Присягаю, що буду молити ся за Вас і плакати за Вами, як би я була Вашою дочкою, бо менї дуже, дуже Вас жаль. P. S. Спалїть, прошу, той лист. Жалую Вас дуже, дуже“.

Ґубернатор полюбив ґімназиястку. Пізним вечером, заки пійшов спати, перейшов через темний сальон і вийшов на бальков — на той сам бальков, з котрого дав знак білою хусткою.

Розпочали ся вже слоти і осінні доми, а ніч потапала в густій мраці. В пітьмі тої мраки, що окривала сьвіт, відчувало ся, як далеко сонце, як давно зайшло і як нескоро поверне. На ліво, при в'їздовій брамі, горіли дві ліхтарні. Біле їх сьвітло врізувало ся в пітьму не зменшаючи єї зовсїм. Розпростирала ся она довкола спокійно, густо і тяжко. Місто імовірно вже спало, бо крім рідких лїхтарень по улицях не видко було нї одного осьвіченого вікна, анї не було чути гуркоту повозів. Під одною лїхтарнею сумно щось блищало — імовірно калужа. В ґімназиї від місяця відбували ся вже виклади, отже і она без сумніву приготовлювала ся до завтрішної лекциї і тепер спить — там... там, в чорнім і мовчаливім просторі. З того простору надсилають єму листи і погрози; з него прийде до него смерть, але в нім спит дївчина, котра буде за ним плакати.

Як спокійно, як темно — як тихо!...

VIII.

На два тижднї перед смертию ґубернатора прислано до єго дому пачку, обшиту полотном і оцїнену на три рублї. Коли єї отворено, показало ся, що містила она в собі пекольну машину з приладом наповненим порохом і устроєним в такий спосіб, аби міг вибухнути при отвореню віка. Однако той прилад був нездалий, зроблений імовірно недосьвідними руками чоловіка, котрий хиба щось зачув про такі машини. Машина викликала в цїлім окруженю ґубернатора величезне вражінє, бо здавало ся, що то сліпа смерть витягає свої руки, хотячи ними вхопити жертву серед пітьми.

Поліцмайстер ударив на тревогу, а ґубернаторова конче домагала ся, аби Петро Ілич того самого дня вислав повідомлене до Петербурга о своїй недузї, сама же поїхала до кравчині, а крім того вислала до сина лист, писаний по французски, з описом цїлої справи.

(Дальше буде).

положенім напроти церкви, грім, що вдарив в кришу, влетів аж до помешканя, зробив в стели дві великі діри, але впрочім непаробив ніякої шкоди. На улици приголомшив грім двох робітників так, що їх зовсім непритомних відставлено до шпиталю. Ориґінальний вид представляв ся із заставки на Дунаю в Нусдорфі, котра відділяє канал, що пливе через місто, від самої ріки. Вода в ріці стояла на пять метрів висше як в каналі а розлившись по цілій охрестности творила ніби одно величезне озеро. — В Кльостернайбурзі під Віднем наробила туча також величезної шкоди. Улицями міста плила вода і забирала все що лиш дало ся. Поза містом понищила вода всї виноградники і вимулила бараболю на полях.

Подібні вісти надходять і з Німеччини, головно з прускогo Шлеска і з Росиї. З Вроцлава доносять, що там ріки дуже повиливали і величезні простори землї стоять під водою. З міста Ґляц доносять, що ціла долїшна часть сего міста стоїть під водою, а дворець зелїзниці стоїть мов би серед величезного озера, на метер глубокого, і приступ до него зовсім неможливий. По селах вода богато хат позабирала, а поля зовсім знищені. — З Києва доносять: В черканскім повіті страшна туча і злива знищила городи і засїви в полях в трох селах. Вода забрала млини і богато худоби. В чернигівскій ґубернії забрала вода богато будинків і вигинуло богато худоби. В тульскій ґубернії гради знищили 1500 десятин засївів.

Телеґрами.

Відень 20 липня. Нині відбула ся конференция предсїдателів клюбів, на котрій постановлено закінчити дискусию буджетову аж в понеділок, по чім послїдує залагодженє кількох поменших справ. В виду того, що єсть сподївана обширна дискусия над справами запомоговими, послїдне засїданє відбуде ся мабуть аж в середу.

Відень 20 липня. Між внесеними нині інтерпеляциями знаходять ся: пос. Стапіньского в справі поступованя судиї слїдчого в Чесанові; — п. Куриловича в справі роздаваня запомог державних в 1906 р. призначених для округа Стрий-Самбір і в справі перенесеня Русинів, урядників зелїзничих станиславівскою дирекциєю; — п. Заморского в справі надужитя власти ад'юнктом судовим в Микулинцях; — пос. Брайтера в справі відправленя якогось зелїзничого функционара зі стациї в Заліщиках за крадїж, якої допустив ся хтось инший; — пос. Вітика в справі поступованя комісаря виборчого в Борщеві і адюнкта судового тамже; — пос. Остапчука в справі льокальної зелїзниці Тернопіль-Збараж; — пос. Маркова в справі поступованя пароха в Горуцку. Опісля приступлено до дальшої дискусиї над провізориєю буджетовою.

Петербург 20 липня. (П. А.) Судия слїдчий трибуналу присяжних в Петербурзї укінчив слїдство в поступованю против заговірників, котрі хотїли убити царя, вел. кн. Николая Николаєвича і президента мінїстрів Столипина. Судия слїдчий віддав акти прокураториї воєнного суду в Петербурзї. Виновати будуть поставлені перед суд. Обжалованих єсть 23 осіб; з тих 20 знаходять ся в слїдчій вязници а 3 втекли.

Сеуль 20 липня. Перед брамою палати зібрало ся вчера по полудни около 5000 людий, пізнїйше їх однак звідтам виперто. Підчас авдиенциї в ночи, в часї котрої цїсар згодив ся на жаданє кабінету, щоби абдикував, студенти старали ся вручити цїсареви петицию, однак поліция тому перешкодила. Перед палатою виголошено численні бесїди. Около півночи японьский шеф поліциї казав роздати карабіни палатовій поліциї. До розрухів однак не прийшло.

Господарство, промисл і торговля.

— **Господарско-промислова комісия Тов-а „Просвіта" у Львові** відбула в першім півроцї 1907 р. 12 звичайних засїдань і одно повне при участи голов і відпоручників 14 філїй, з якого звіт був поданий свого часу в часописях. Із справ обговорених і полагоджених комісиєю подаємо отсї найважнїйші: 1) Справа аґрарна на підставі реферату Дра Коцюби. Справа ся задля своєї ваги заняла більшу часть засїдань. Референт подав образ невідрадних господарских відносин, вказав способи, якими треба змагати до поліпшеня, та обговорив притім вичерпуючо отсї точки: стан земельного посїданя і розділу ґрунтів в Галичині, обдовженє, продукцию сільских господарств, брак землї, поміч держави і краю, змаганя наших товариств економічних, парцеляцию, аренду землї при помочи спілок, меліорацию, комасацию, всякі роди асекурациї, асоциацию рільничу, промисл рільничий, годівлю товару і прочих домашних зьвірят господарских, управу сїножатий і ростин пашних, управу збіжеву, зміну закона ловецкого, промисл домашний. По основній дискусиї над сим рефератом комісия передала на разї головному Виділови резолюцию отсего змісту: „З уваги, що головною запорою просьвітно-економічного поступу серед нашого народу є низкий стан просьвіти, а внаслїдок того і брак розуміня економічних справ, комісия господарско-промислова, опираючись на статистичних обчисленях з 1900 р., котрі виказують, що на 2,760.893 Русинів у віці понад 6 лїт є 75% неграмотних, просить, аби Головний Виділ Тов-а заложив як найскорше секцию просьвітно-читальняну, котра мала би задачу орґанїзувати курси для неграмотних, закладати нові читальні та оживляти ті, які вже є".

2) Справа орґанїзациї крамниць і союза торговельного. Після постанов першого пленарного засїданя з 20 лютого с. р., на котрім рішено конечно перевести орґанїзацию торговельну по селах через впроваджуванє систем реєстрованя крамниць та через утворенє для них торговельного союза, комісия виладила квестионар, котрий уміщено враз з розвідкою п. І. Петрушевича „Які крамниці заводити?" в книжочці „Добрий інтерес", виданій Тов. за місяць цьвітень с. р. Квестионар сей має достарчити материялу для дальшої акциї над заложенєм торговельного союза.

3) Зорґанїзованє викладів економічно-господарских. Бажаючи розбудити живе зацікавленє справами рільництва в як найширших кругах селян, комісия рішила уладити в часї сего лїта ряд викладів економічно-господарских з особливим узглядненєм меліорациї і комасациї. До переведеня сеї задачі упросила комісия фахових людий та визначила місцевости, де мають виклади відбути ся.

4) Справа досьвідних піль, управи сїножатий і пашних ростин. З уваги, що управа пашних ростин є мало серед наших селян розповсюднена, а управа сїножатий майже зовсім незнана, комісия рішила заохочувати до рациональної їх управи при помочи закладаня досьвідних піль. Акцию сю рішено розвинути передовсім в тих місцевостях, де заходом Тов-а заложено молочарскі спілки.

5) Видаванє фахових праць. Що би хоч в части запобічи бракови популярних книжок рільничих, комісия рішила видавати окремо від периодичних місячних виданництв праці фахові, ориґінальні і в перекладах. Рішено в найблизшім часї видавати: а) працю п. Гр. Лебіщака „про вибір цегли і дахівок для ужитку селян", б) переклад другого виданя праці: др. Kazimierz Miczyński „Rolnik wzorowy" і в) переклад праці: Kurowski-Tabeau „Pielęgnowanie drzew i krzewów owocowych". Редакцию перекладів поручено о. А. Глодзїньскому.

6(Орґанїзация рільних шкіл. З уваги, що в нашім краю нема шкіл рільничих, де наші селяни могли би набувати в скорім часї підставових відомостий до рационального веденя своїх господарств, комісия рішила виготовити плян таких шкіл та старати ся впроваджувати їх в житє. — 7) Справа достави жита на насїнє. З уваги що сего року так великий брак жита, що в многих місцевостях не стало навіть на осїнні посїви, комісия бажаючи прийти в поміч селянам, рішила заняти ся доставою жита на насїнє для філїй, читалень і поодиноких членів.

— **Цїна збіжа у Львові дня 19 липня:** Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 9·60 до 9·70; жито 8·30 до 8·50; овес 9·20 до 9·20; ячмінь пашний 9·— до 9·50; ячмінь броварний 0·— до 0·—; ріпак —·— до —·—; льнянка —— до —·—; горох до варення 11·50 до 12·—; вика 0·— до 0·—; бобик 0·— до 0·—; гречка —— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона —·— до —·—; конюшина біла —·— до —·—; конюшина шведска —·— до —·—; тимотка —·— до —·—.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ІПОЛИТ СЛИВИНЬСКИЙ

Спілка промислова і будівляна з огр. пор.

виробляє і має в запасї

в своїх фабриках виробів керамічних в Дрогобичи і в Ряшеві

1. дахівки толочені фельцовані (францускі)
2. дахівки тягнені фельцовані, 3. карпівки,
4. цегли всїлякого рода, як дуті фасонові, складинові, звичайні і т. д.
5. дрени і всїлякі инші вироби керамічні

Річна продукция 15,000.000 штук.

Товар доборовий. Цїни умірковані.

Замовленя приймає: Бюро центральне Спілки: Львів, Кадецка 6, ч. тел. 528.
Управительство фабрики в Дрогобичи і в Ряшеві.
Спілка кредитова будівничих: Львів, Гетманьска 12, ч. тел. 686.

Бюро Нїмчиновскої Львів ул. Сїнкевича ч. 5. (за готелем Жоржа) поручає: учительки музикальні: Русинки, Нїмки, Францувки; ґовернерів, господинї, і всяку службу мужеску і женьску.

Кредит особистий для урядників, офіцирів, учителїв і т. д. Самостійні товариства щадничо-позичкові урядників уділяють під найкористнїйшими услівями і на довголїтні сплати позички особисті. Адреси консорциї подає безплатно Zentralleitung des **Beamten-Vereines, Wien I., Wipplingerstrasse 25.**

БІЛЄТИ ЇЗДИ

на всї зелїзницї

краєві і заграничні

продає

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,

Інсерати

принимає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народноі Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).